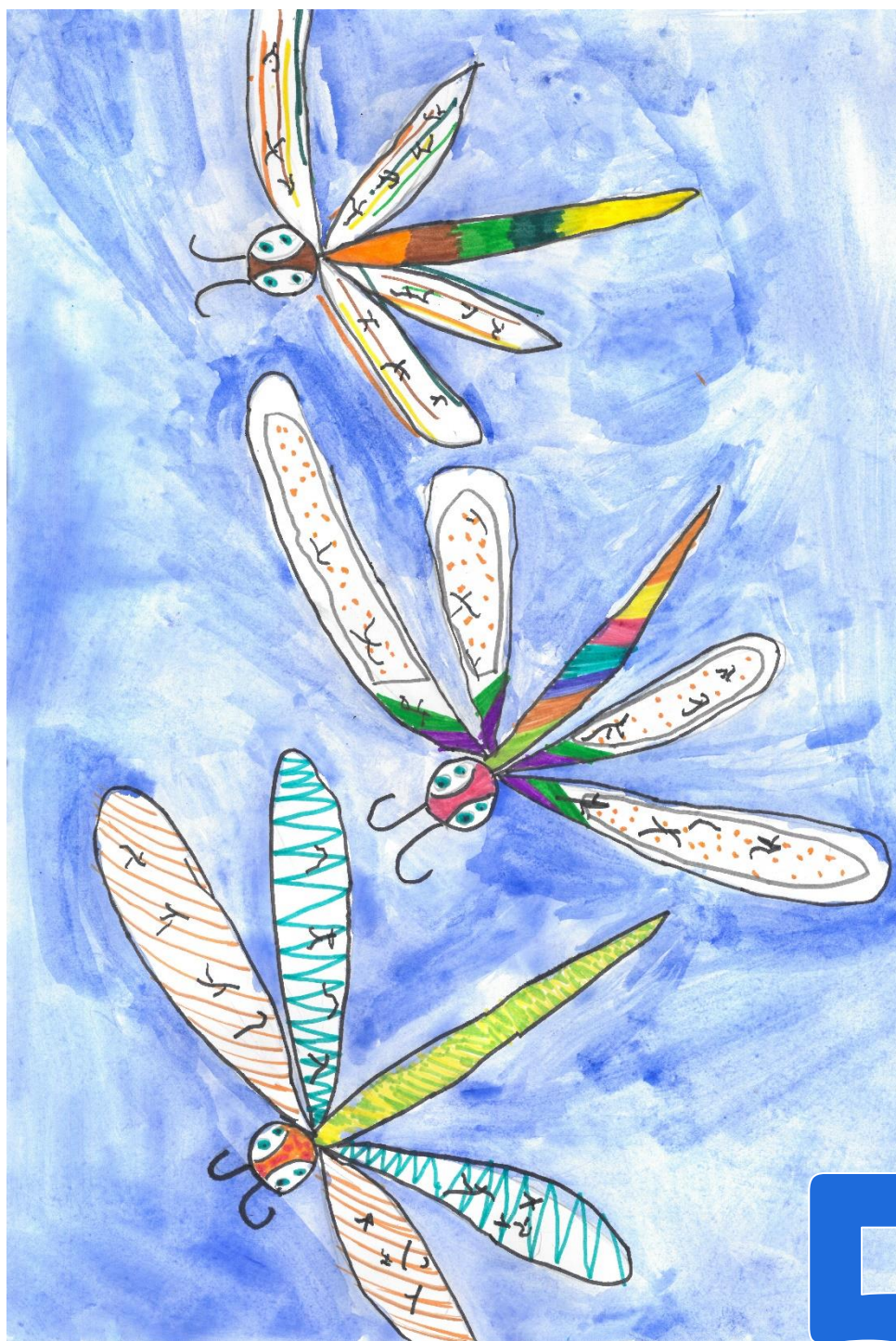

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

ČERVEN 2024

ROČNÍK 2023/2024
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

5

Obsah

Úvod	5
1. Loučení – deváťáci	5
2. Naše cesta Zaalejkou (9. A)	6
2.1. Šestý ročník	6
2.2. Sedmý ročník	7
2.3. Osmý ročník	7
2.4. Devátý ročník	9
2.5. Anketa	10
3. Naše cesta Zaalejkou (9. B)	10
3.1. První stupeň	10
3.2. Šestý ročník	11
3.3. Sedmý ročník	12
3.4. Osmý ročník	14
3.5. Devátý ročník	14
3.6. Anketa	15
4. Absolventské práce	16
5. Za Alejí cup	16
6. Polonéza žáků 9. ročníku	17
7. Čtvrtáci se loučí s třídními učitelkami	18
7.1. Vzkazy od áčka	18
7.2. Vzkazy od béčka	18
8. Třída 5. B se loučí s 1. stupněm	19
9. Erasmus + návštěva ze Španělska	21
9.1. Lotyšsko	21
9.2. Španělsko – návštěva dětí a učitelů ze španělské Valencie	22
10. Zprávy ze žakovského parlamentu	24
10.1. Žakovský parlament 1. stupně	24
10.1.1. Jak vidím naši školu – vyjádření pocitů, myšlenek kresbou	24
10.1.2. Kdybych byl panem ředitelem, tak bych... ..	25
10.1.3. Škola spokojených dětí	26
10.1.4. Nocování ve škole	26
11. Aktivity v montessori	26
11.1. Den Země – MB – básničky na zadaná slova: vlak, mokřad, Země	26
11.2. Exkurze s Hratesem – 22. 5. 2024	27

11.3. Výlet do kovářské dílny – 12. 4. 2024	28
11.4. U kováře	28
11.5. Exkurze do Městského divadla Zlín	28
11.6. Voňavý výlet MC.....	28
11.7. Výlet do Sonnentoru	29
12. Šití na šicím stroji	29
13. Adaptační pobyty	29
13.1. Druháci	29
13.2. Třetáci.....	30
14. Den dětí – běh Kunovským lesem.....	30
15. Atletické závody	31
16. Den Země	31
17. MS v hokeji Ostrava 16. 5. 2024	32
18. Slohové práce.....	32
18.1. Pampeliška – fiktivní životopis	32
18.2. Plyšák Myška – fiktivní životopis	32

Úvod

Milí čtenáři Školního zpravodaje, rychle se blíží konec školního roku a s ním máme spojené samozřejmě prázdniny – čas volna, lenošení, odpočinku, spousty aktivit s kamarády i rodinou.

Poslední čtvrtletí školního roku bylo vyplněno řadou akcí. S některými z nich vás seznámí 5. číslo školního časopisu. Velký prostor mají především deváťáci, kteří se po úspěšných přijímacích zkouškách budou loučit se Zaalejkou. Stejně se budou se svými třídními učitelkami loučit čtvrtáci.

Přejeme všem nádherné léto plné odpočinku s těmi, které máte rádi.

Redakce Školního zpravodaje

1. Loučení – deváťáci

Je to už devět let, co jsme poprvé vstoupili do této budovy. Provázela nás obrovská nervozita, strach, ale i zvědavost a těšení se na nové zážitky a kamarády. Vzpomínám si na naše první setkání s celou třídou. Vidím sebe jako malou, nervózní holčičku, která se těší na své první jedničky, razítka a na to, jak se naučí číst a psát. Snad nejkrásnějším dnem v první třídě byl den, kdy jsme dostali své první vysvědčení. Roky plynuly a z nesmělých prvňáčků se staly osobnosti. V šesté třídě se náš kolektiv změnil. Někdo odešel, a někdo zase přišel. A tak vznikl úplně nový kolektiv a s tím přišlo i seznamování. A odjezd na adaptační pobyt na Mlýnky. O rok později, tedy v sedmé třídě, nás čekal vytoužený lyžařský kurz v Karlově pod Pradědem. Za mě to byl nejlepší zážitek, který nám hodně pomohl na zlepšení kolektivu. Večery strávené tancováním Just Dance a hraním nejružnějších her si asi každý z nás bude pamatovat navždy. Jeden den se z nás na svahu staly nejružnější postavy. Od Harryho Pottera až po tučňáky. Já ještě nezapomenu na můj zážitek, kdy jsem se ztratila na svahu, a všichni mě hledali!). Ale já zachovala klidnou hlavu a všechno dobře dopadlo a našli mě!). Týden na lyžáku utekl jako voda a my se opět vrátili do lavic. V sedmé třídě nás čekalo ještě pár výletů, ale všichni jsme se shodli na tom, že lyžák byl nejlepší ze všech. Osmá třída přinesla taky spoustu zážitků. Jedním z nich byl Sluňákov. Tam jsme se naučili něco více o přírodě a stihli jsme navštívit i Olomouc. Po dlouhé době se také konala Zahradní slavnost, kde jsme si připravili vystoupení Barbie, za které nás musím pochválit. Spojili jsme naše síly a vznikla hezká sestava na písničku Barbie, ke které jsme měli sladěné i oblečení do růžové barvy. Na prázdniny jsme se všichni těšili, ale už nikdo se netěšil na to, co bude po prázdninách - PŘIJÍMAČKY. V září jsme usedli do lavic a nastalo to nejtěžší období, a to devátá třída. Všichni se začali připravovat a zábava musela stranou. Přípravu jsme nesměli podcenit, a tak každý z nás do dubna makal. Některým z nás to přineslo ovoce v podobě přijetí na naše vysněné školy. Teď už pracujeme na absolventských pracích a obhajobách. Nejdůležitější je zvolit si správné téma, které vás baví. Spousta z nás také začala trénovat na polonézu. Každý pátek při nácviku zažíváme spoustu legrace a doufáme, že to bude stát zato. Nejlepší vzpomínkou jsou pro nás zážitky, a proto jsme se rozhodli uspořádat sportovní den pro celou školu, aby bylo na co vzpomínat. Náš čas na základní škole se nám pomalu krátí, ale než se vydáme každý svou cestou, čekají nás ještě poslední společné zážitky a výlety.

Na Zaalejí se mi líbí... Vlastně už skoro se líbilo...

Terezie Koželuhová, 9. A

2. Naše cesta Zaalejkou (9. A)

2.1. Šestý ročník

Do 6. ročníku se k nám přidalo pár děcek z béčka a také z Jarošova. Abychom se sblížili a měli dobré vztahy, tak nám naplánovali adaptační pobyt na Mlýnkách. Pobyt byl 2 týdny po začátku školního roku a jeli jsme na 2 dny. Pobyt jsme si velice užili a většina z nás se sblížila tak, jak to bylo naplánováno. Asi v polovině října vláda oznámila zákaz vycházení z domu a začala nám distanční výuka. Ta byla asi zhruba do prosince a pak jsme mohli začít chodit do školy. V prosinci jsme měli vánoční besídku, při níž jsme šli ven zanést různou potravu pro zvířata na zimu. V lednu byl filmový klub, po kterém nám paní učitelka předala pololetní vysvědčení. V únoru zase začala distanční výuka. Ta trvala až do konce května, kdy jsme konečně mohli začít chodit do školy. Na Den dětí nám deváťáci připravili běh Kunovským lesem, byla to docela zábava. Celý červen jsme chodili do školy a konečně nastal předposlední týden, na který jsme čekali celý rok. Přišel týden výletů. Ve středu jsme se pěšky vydali do Kostelan na fotbalové hřiště, kde jsme si zahráli fotbal a občerstvili se v hospodě u hřiště. Ve čtvrtek jsme jeli vlakem do Luhačovic na kolonádu. Nejvíce jsme si ale užili pátek, protože jsme byli na motokárách ve Starém Městě. Jezdili jsme proti sobě závody a tlačili na sebe, to byla vážně zábava. Poslední den školy nám paní učitelka předala vysvědčení a my jsme si mohli užívat prázdnin.

Štěpán Soukeník, Jonáš Hrabec, Tomáš Radimecký, Filip Křižan, Ondřej Sedlář

2.2. Sedmý ročník

Sedmý ročník jsme začali v dobré náladě, protože po dlouhé distanční výuce to byla příjemná změna. To jsme ale netušili, že nás v listopadu covid zachvátí znovu. Museli jsme opět do karantény! To už ale na dveře klepaly Vánoce. A po Vánocích lyžák. Akce, na kterou jsme se všichni těšili nejvíc. Na lyžák jsme jeli společně s osmáky, ale i tak se nemohli někteří zúčastnit kvůli covidu. Z lyžáku máme spoustu zážitků – například to, jak jsme každý večer tancovali Just Dance, nebo jak jsme na svahu zažívali spoustu krásných momentů. Budeme na to vzpomínat hodně dlouho. Po lyžáku jsme si od akcí odpočinuli. Blížilo se léto a s ním i běh Kunovským lesem. Ten den se v nás všech probudili vrcholoví sportovci a byli jsme odhodlaní uběhnout celou trasu v tom nejkratším možném čase. Spousta z nás podle toho pak také vypadala. Ve vysokých teplotách jsme byli splavení a unavení. Krátce po běhu Kunovským lesem nás čekal cirkus Happy Kids, do kterého se zapojili i někteří z našich spolužáků. Letní prázdniny byly za rohem a nás čekaly výlety. Navštívili jsme Mladečské jeskyně, motokáry ve Starém Městě a Kunovský les. Myslíme, že můžeme mluvit za všechny, když řekneme, že nejlepší byly Mladečské jeskyně. Pak už jen vzhůru k prázdninám! Sedmý ročník jsme si všichni moc užili a rádi na něj vzpomínáme.

Tereza Omelková, Justýna Milošová, Dominik Doležal, Jaroslav Gašpar

2.3. Osmý ročník

Začínáme nový školní rok. 1. září a my sedíme v lavicích. První týden jsme nic moc nedělali a to nám vyhovovalo. Mezi prvními akcemi, které jsme v tomto roce zažili, byl Halloween, přičemž jsme se mohli převléct za (strašidelné) postavy.

Jako každoročně jsme hledali mikulášskou nadílku a před Vánocemi jsme měli společný vánoční oběd. 8. 12. byl jarmark, kdy každý přinesl domácí výrobek. Sluňákov, náš nejoblíbenější školní výlet, na který velmi rádi vzpomínáme. Trval 3 dny. První den jsme lovili v močálu a hledali různé živočichy, měli jsme seznamovací aktivity a poznávali jsme okolí. Večer jsme se odměnili v Šantovce v Olomouci, kde jsme strávili celý večer. Poté jsme šli na vlak a jeli zpátky do Horky nad Moravou. Ráno po vstávání a snídani jsme se mohli rozhodnout, zda chceme na výlet pěšky či na kole. Skoro všichni jsme chtěli kolo, ale nebylo pro všechny. Po výletu jsme se vrhli na opékání špekáčků. Počasí nám ale dneska nepřálo a celý den poprchávalo. Hráli jsme hru Na jasany a mnoho dalších s ekologickým zaměřením. Poslední den jsme se hlavně balili na odjezd. Poté jsme měli exkurzi po stavbách - Domu přírody, Rajske zahradě, Sluneční hoře a Ohništi zlaté spirály. 14. 4. jsme odjížděli domů. Na Den dětí jsme běželi běh Kunovským lesem jako každý jiný rok. Zahradní slavnost, to bylo něco, na co jsme se připravovali dva měsíce s naším vystoupením Barbie. Holky i kluci měli stejné oblečení, a to všechno v růžové sestavě. Výlety na konci roku jsme absolvovali buď s 8. B, nebo s 7. C. První výlet jsme měli Macochu, kde jsme měli prohlídku jeskyně, a poté jsme vyrazili rovnou domů. V úterý jsme měli odpočinkový den, šli jsme na přednášku k záchraně. Ukázali nám záchranářské auto a taky jsme viděli, jak vypadá výjezd aut. Poslední den jsme měli cíl ve Vida centru v Brně. Tam jsme měli rozchod a každý si zde našel své. Po Vida jsme vyjeli do Olympie, kde jsme měli volný čas, abychom si odpočinuli. Školní rok jsme si užili a těšili se na to, co nás čeká v devítce.

Alžběta Grebeníčková, Michaela Křižanová, Ladislav Dvorský, Adam Beneš

2.4. Devátý ročník

Je to tady. Začal náš poslední školní rok na Základní škole Za Alejí. Všichni nás strašili, že devátá třída je ta nejtěžší, a taky že byla. V září jsme usedli do lavic a přišla ta obávaná devítka. Začátek školního roku se nesl v klidné atmosféře. První akce nás čekala 5. a 6. října, kdy jsme se vydali na adaptační pobyt na Mlýnky. Cílem pobytu byla podpora bezpečného prostředí, vztahů a spolupráce ve třídě. Myslíme si, že jsme si ho celkem všichni užili. Po příjezdu musela jít zábava stranou a všichni jsme se začali pilně připravovat na přijímačky. Ve škole nás čekalo pár přednášek o tom, jak zvládat stres a celé to přijímačkové období. Ani jsme se nenadáli a už tu byly Vánoce. Někteří z nás se vydali do škol a školek jako čerti, andělé a Mikuláši. Vánoční čas jsme strávili nejen přípravou na přijímačky, ale také vyráběním výrobků na náš poslední vánoční jarmark. Rok 2023 jsme ve škole ukončili slavnostním obědem a po Vánocích jsme už přípravu na přijímací zkoušky nemohli podcenit. V únoru byla jen jedna akce a to Veletrh deváťáků. Březen byl poslední měsíc, kdy jsme měli možnost získat poslední informace a rady k přijímačkám, protože duben byl tím měsícem, co žádný deváťák nemá rád a nechce na něj ani pomyslet. Než nastal měsíc duben, tak jsme navštívili koncentrační tábor Osvětim a Březinka. Toto pochmurné místo, kde na vás dýchá nepříjemná atmosféra té doby, by měl vidět každý člověk na vlastní oči. Duben je nejobávanějším měsícem deváťáků, mnoho z nás si přálo, ať už je květen. Ve dnech 12. a 15. dubna jsme se vydali zúčtovat všechny naše získané dovednosti a znalosti na přijímací zkoušku. Mnohým z nás se přijímačky povedly a už jsme jen čekali na výsledky na naše vysněné střední školy. V měsíci květnu jsme navštívili jadernou elektrárnu Dukovany, vyrazili jsme na Den Země na Rochus. Čekání na výsledky přijímaček jsme si zpříjemnili nácvičkou polonézy, která nás čeká 7. června. Polonézu nacvičujeme už od března jedenkrát za týden. Po přijímačkách jsme se začali scházet dvakrát týdně. Užili jsme si

spousty legrace a teď jen doufáme, že se nám všem polonéza vydaří. Nyní jsme páni školy, tak jako každoročně jsme dostali na starost Den dětí a moc se těšíme, jak si ho užijeme s mladšími žáky. A pak už nás čekají jen třídní výlety a slavnostní rozloučení. 28. června opustíme brány Zaalejky a čeká nás nová etapa...

Terezie Koželuhová, Natálie Kučerová, Patricie Reichlová, Dominik Jurča

2.5. Anketa

Nejoblíbenější hlášky učitelů:

Paní učitelka I. Švrčková:

Zeptej se mě, ani se neptej.

Oltář máš vpředu.

Točíš se jak kohout na bání.

Paní učitelko, kde jsme? Ve třídě.

PŠT!!

Paní učitelka M. Bednaříková:

Miláčkové

Budulínci

Paní učitelka P. Grebeníčková:

Let's go

Dobroš

Oukej

Pan učitel A. Napthine:

Frst napomenuty!

Seknd napomenuty!

Trd napomenuty!

Přezdívky:

Iva Švrčková – Ivuš

Jakub Puškáš – Pušky

Zdeňka Skupinová – Elmo

Michal Urbanec – Orbit, Urbik, Uřvanec, Urbi

Matyáš Chovanec – Chovi

Vratislav Brokl – Vraťa

Kateřina Trávníčková – Ta Jakubova

Dušan Žváček – Duška, Dušta

Martina Podešvová – Podešef

3. Naše cesta Zaalejkou (9. B)

3.1. První stupeň

Jako prváčci jsme se přirozeně na náš první školní den moc těšili. Celé prázdniny jsme se těšili na nové prostředí a kamarády, které poznáme. Někteří z nás se znali už ze školky, takže pro nás nebylo tak těžké se začlenit. Všichni jsme se shromáždili na školním hřišti, ze kterého nás odváděli žáci devátých tříd. Po příchodu do třídy jsme si všichni posedali do lavic

a poslouchali naši třídní učitelku. Naší velice oblíbenou činností bylo bruslení. Někteří z nás se teprve učili, a tak se to neobešlo bez pár pádů. Avšak našli se mezi námi i zdatní a talentovaní jedinci. Byli mezi námi i hokejisté a krasobruslařky. Pomáhali nám i rodiče. Rádi jsme se sázeli o to, kdo bude rychlejší, a závodili jsme mezi sebou. Ten, kdo skončil poslední, dostal úkol. Náš nejoblíbenější předmět bylo plavání. Rádi jsme do bazénu skákali, i když se to nesmělo. Ale vůbec neoblíbenější činností bylo vodní pólo. Byla to hra vždy na konci hodiny. Něco jako odměna za celou hodinu. Jsou mezi námi i děti z Montessori, které se k nám přidaly v 6. třídě. Přejít z Montessori třídy do běžného vyučování byl trochu šok. Nebyli jsme zvyklí na hlučnou a rušnou třídu. V Montessori byly přestávky klidné a mírumilovné. Na „normálce“ jsme si občas připadali jako na bitevním poli. Změnilo se pro nás také známkování, které v Montessori nebylo. Než jsme odešli do běžné třídy, tak pro nás učitelé a žáci připravili překvapení. Dali nám dárek. Dostali jsme náramek. A potom nám udělali uličku a při odchodu nám zpívali. Prvně nám bylo líto, že odcházíme, ale na „normálce“ jsme si zvykli a našli si kamarády. Přece jen těch pár lidí z Montessori to mělo o chlup pestřejší než ostatní, co jsou na „normálce“ od mala. Ať už jsme se znali od školky nebo jsme se seznámili později, je z nás celkem fajn parta.

Klára Hanáčková, David Elšík, Amália Julia Vlachynská

3.2. Šestý ročník

6. ročník jsme začali adaptačním pobytem na Mlýnkách v Penzionu Jana. Tento pobyt byl plný zábavy, her a příležitostí poznat své spolužáky a učitele mimo školu. Všichni jsme si ho opravdu užili. Užívali jsme si sportovní aktivity a večerní posezení u ohně, kdy jsme zpívali písničky. Čas však utekl rychle jako voda a brzy nás čekala distanční výuka. Distanční výuka

začala v důsledku covidu-19. Znamenala, že jsme museli zůstat doma a učit se přes internet. Tento způsob výuky měl spoustu výhod, ale i nevýhod. Jednou z hlavních výhod bylo, že jsme mohli vstávat později, například v 8:00 ráno, což nám umožnilo více si odpočinout. Nemuseli jsme také trávit čas cestováním do školy a zpět, což nám ušetřilo hodně času. Na druhou stranu distanční výuka přinesla i mnoho nevýhod. Jednou z nich bylo velké množství úkolů, které jsme museli doma sami udělat. Bylo náročné si vše správně naplánovat a dodržet termíny odevzdání. Další nevýhodou bylo, že jsme se všichni viděli jen přes obrazovku počítače a ne ve skutečnosti. Chyběli nám učitelé i spolužáci, což bylo pro mnoho z nás velmi těžké. Nemohli jsme se vídat se svými kamarády ani chodit moc na veřejnost. Celkově byla distanční výuka velkou změnou, která nás naučila mnoha novým dovednostem a přinesla nové zkušenosti, ale zároveň nám připomněla, jak důležitý je osobní a společně strávený čas. Nikdy jsme se netěšili víc do školy.

Lukáš Zálešák, Michal Bedroš, Dominik Grebeň, Tomáš Štimpl

3.3. Sedmý ročník

Sedmička byla plná různých a zajímavých akcí a událostí. Jednou z nich byl lyžařský kurz, který jsme měli spojený s tehdejšími osmými třídami. Bylo to z důvodu, že tehdejším osmákům lyžařský kurz odpadl kvůli covidu-19. Lyžařský kurz byl za naši skupinu jednou z nejlepších akcí naší třídy. Byla to akce plná dobrodružství a zajímavých zážitků. Mezi ně patří třeba to, jak se Tomáš Vaněk ztratil své skupině při lyžování. Jeho skupinka nebyla vůbec nadšená, a tak na něj spousta lidí byla i naštvaná. Další zajímavou a zábavnou věcí bylo, když třetí skupinku lyžařů pan učitel Vrobel vzal do hlubokého sněhu, kde byla spousta zábavy a také pádů. Zajímavým zážitkem také bylo, když na svahu padal čerstvý sníh a nám se lyže lepily ke sněhu a bylo občas

obtížné se od země odlepit. Spousta srandy byla také na hotelu, kde jsme si společně s kamarády užívali jakékoliv volno, i když jsme měli zakázané návštěvy cizích pokojů. Večerní programy, které vymýšleli učitelé, byly často zábavné. Takové tancování Just Dance bylo často srandovní a hodně jsme se u toho nasmáli. Mezi jednu z aktivit, o které si myslíme, že nám všem utkvěla v paměti, patří aktivita, kdy se jeden člen ze skupiny vybral a ostatní ho obalovali do toaletního papíru. Lyžařský kurz byl tedy jedna z velmi oblíbených akcí a jedna z nejlepších vzpomínek na tento ročník. Tímto ale naše vzpomínka na tento ročník nekončí. Velmi skvělými zážitky byly také školní výlety na konci roku. Prvním výletem byly Mladečské jeskyně. Tam jsme byli i s áčkem a byl to dle naší skupiny jeden z nejlepších výletů. Prošli jsme si jeskyně, které byly docela zajímavé, a vznikly tam nějaké velmi krásné fotky. Po jeskyních jsme jeli do nedalekého města Loštice, kde jsme si zašli na oběd, a užili si chvíli rozchodu. Dále jsme se vydali na hrad Bouzov, který jsme si prošli, měli chvíli rozchod na zdejším hřišti a potom nás čekala jen cesta domů. Druhý den výletů jsme navštívili motokáry ve Starém Městě, které teda ne každého bavily, ale převážná většina si je užila. No a třetí den jsme navštívili Kunovský les, kde jsme dělali různé aktivity, které si tedy upřímně moc nepamatujeme, ale určitě jsme si je hodně užili. Sedmičkou nás také provázelo hodně problémů, jako třeba spousta rozbitých dveří, rozbitý displej u výběru obědů u jídelny, a v áčku to byla třeba rozbitá televize. Myslím si, že bychom se s více než polovinou shodli, že sedmá třída patřila mezi naše nejlepší roky a zážitky.

Tomáš Valenta, Jonáš Kůra, Tomáš Vaněk, Jáchym Nevyjel

3.4. Osmý ročník

V osmém ročníku jsme zažili spoustu zábavy. Podnikli jsme mnoho výletů, z nichž nejpovedenější byl na Sluňákov. Program zde byl velmi zajímavý, podnikali jsme túry a učili se o přírodě. Dva večery za sebou jsme navštívili nákupní centrum Šantovka, kde jsme si pochutnali na skvělém jídle. V prosinci jsme navštívili představení Louskáček, které nás opravdu nadchlo. Cestou zpět do školy jsme se zastavili na hřišti, kde jsme si užili chvíle zábavy. Dále jsme v prosinci také pořádali vánoční jarmark, kde jsme prodávali výrobky od spolužáků naší třídy. Myslíme si, že tento jarmark byl skvělý jako každý rok. Na našem posledním školním výletu jsme byli na Košíkách, kde jsme strávili 2 dny. Po příjezdu na hřiště jsme se vybalili, prozkoumali okolí a vyšli na společnou procházku. V lese jsme si zahráli na schovávanou. Odpoledne jsme si zahráli volejbal, fotbal, stříleli ze vzduchovky a někteří se byli i okoupat v jezírku. Nechyběl ani večerní zpěv. Myslíme si, že jsme si to společně užili.

Viktor Bačík, Štěpán Uhlíř, Petr Cifr, Dominik Kostílek

3.5. Devátý ročník

Z 9. ročníku jsme si nic moc neužili, protože jsme psali přijímačky, ale přece jen nějaké zážitky máme. A jeden z těch, na které nejraději vzpomínáme, je adaptační pobyt. Cesta autobusem byla dlouhá a úmorná, ale nakonec jsme v pořádku dorazili do finální destinace Mlýnky. Vyšli jsme po schodech nahoru na terasu a čekali, co se bude dít. Paní učitelka Šimíková nás rozdělila do pokojů. Poté jsme si odnesli věci do pokoje a vrátili jsme se zpátky na terasu. Paní učitelka rozdělila celou třídu po dvojicích a svázali nás kotníky k sobě. Měli jsme najít otázky a odpovědět na ně a zapsat je na list papíru. Šli jsme na oběd, který nebyl zrovna dvakrát vábný, tak jsme se pak na pokoji dojedli bonbony. Rozdělili nás do skupin po pěti

a označili nás barvou. Běhali jsme do lesa pro lístek s textem a měli jsme si ho zapamatovat. Pak jsme hráli další hry. Bylo to super. Před námi je však spousta dalších akcí: obhajoby absolventek, polonéza a závěrečné loučení.

Michaela Topková, Vanesa Dočkalová, Denys Kovach, Adam Bílek

3.6. Anketa

OTÁZKY NA ŠKOLU

1. Který ročník se ti zdál nejlepší?

Uhhhh... sedmý. (David)

Devátý ročník, protože jsme měli zajímavé výlety a exkurze. (Michal)

2. Jaký je tvůj nejoblíbenější učitel?

M. Vrobel (Klára)

D. Valenta (Míša)

3. Co se ti líbilo na této škole?

Nové notebooky. (Petr)

4. Jaký předmět máš nejraději?

Výtvarná výchova. (Vanes)

Hudební výchova. (Táňa)

5. Tvůj nejlepší zážitek?

Košíky v 8. ročníku. (Dominik G.)

6. Těšíš se na střední?

Ano, těším se do nového kolektivu. (Natka)

Ano, poznám se s novými lidmi a prostředím. (Jonáš)

7. Vrátil by ses na první stupeň?

Ne, škola mě nebaví už od mala. (Adam)

8. Líbila se ti noc s Andersenem?

Ano, mohla jsem být s kamarády i přes noc. (Amča)

9. Zopakoval by sis lyžařský kurz?

Ano, byla to sranda. (Štěpán)

Ano, protože jsem se tam znal i s lidmi z vyššího ročníku. (Tomáš Val.)

JAKÉ HLÁŠKY SI PAMATUJETE?

Zeptej se mě, ani se neptej! (Iva Švrčková)

Promenáda je jenom v plavkách. (Martina Podešvová)

Tady nejsme v divadle! (Iva Švrčková)

Čemu nerozumíš? (Kateřina Čížková)

Zmlkni! (Michal Urbanec)

Nemůžeš, nemám, nedám. (Martina Podešvová)

Ježiši Marja. (Michal Urbanec)

Nedělej veverku. (Martin Holčík)

Eliška Gazárková, Táňa Střítecká, Natálie Matějčíková

4. Absolventské práce

Ve dnech 5. a 6. června čekaly deváťáky obhajoby absolventských prací. Ráno jsme se všichni hezky oblečení sešli, abychom společně zahájili absolventské práce a popřáli si štěstí při obhajobě. Myslím si, že jsme byli velmi úspěšní a zvládli jsme to i přes nervozitu, která nás všechny provázela. Každý z deváťáků měl možnost seznámit své spolužáky a učitele blíže s tématem, které ho baví a zajímá. Témata byla různá - rybaření, výcvik psů, kola, kulturistika, F1, Hollywood, arabský svět, aerobik a spousta dalšího. Nakonec bych řekla, že přes všechny stres jsme si to užili a byla to pro nás nová a přínosná zkušenost.

Terezie Koželuhová, 9. A

5. Za Alejí cup

V pracovní výchově jsme dostali za úkol zvolit si projekt, který bychom realizovali na konci školního roku. Nemohli jsme se rozhodnout, jaký projekt budeme dělat. Nakonec jsme se dohodli na tom, že uděláme turnaj ve fotbale. Nazvali jsme ho ZA ALEJÍ CUP. Napřed jsme

vymysleli, kdo bude co dělat. Jedna skupina lidí měla na starost bufet, druhá zase týmy, třetí organizaci a finance, čtvrtá webovou stránku a instagram. Několik týdnů se řešila příprava. Poté byla na řadě realizace. Museli jsme si zamluvit hřiště a rozdělit, kdo, kde a kdy bude hrát. Pak byl na řadě bufet, museli jsme nakoupit různé potraviny jako párky, rohlíky, ovoce, pití, sladkosti atd. Vše bylo naplánováno na 12. června. Jenže v tento den ráno přelo a my se modlili, aby nám akce vyšla. Podařilo se. Hodinu před akcí jsme začali chystat věci na turnaj. Na poslední chvíli jsme udělali ještě pár úprav. Začala akce a už se hrál první zápas. Každá třída měla svůj tým. Atmosféra byla výborná. Bufet byl aktivní a výdělečný, hudba hrála nepřetržitě. Po několika napínavých zápasech byl konec a nastal čas vyhlásit vítěze a následně úklid. Akce byla úspěšná a všichni byli spokojeni s jejím výsledkem, zvláště s organizátory z 9. A.

Iva Švrčková

6. Polonéza žáků 9. ročníku

V pátek 7. června jsme zažili úžasný společenský večer. V krásně vyzdobeném sále školy v Jarošově zatančili žáci 9. AB nádhernou polonézu. Vlastně to byly dvě polonézy, neboť ji tančili ve dvou skupinách. Deváťáci se konečně mohli pochlubit rodičům, babičkám, učitelům i kamarádům se svým tanečním uměním. Večerem nás provázeli moderátoři Adam a Kuba. Taneční parket se poté brzy zaplnil a všichni jsme si večer užili.

Iva Švrčková

7. Čtvrtáci se loučí s třídními učitelkami

7.1. Vzkazy od áčka

- v 1.- 4. ročníku jsme zažili spoustu věcí, např. byl tu Happy Kids cirkus, byli jsme na kajaku a dračí lodi
- školy v přírodě nebo Vánoce a noci s Andersenem a na jedné jsem nebyla kvůli teplotě
- adapták, pasování na čtenáře a covid-19 jsme přežili, teda museli jsme
- měli jsme závody v plavání, vyhráli jsme já a Jakub, přišly k nám dvě holky - Zuzana Pazderková a Háňa Anštajnka

Bára Kubíková

1. Sportáci a seznámení s tou nejlepší paní učitelkou Janou H.
2. Nejlepší škola v přírodě na Bečvě.
3. Noc s Andersenem a stezka odvahy, která byla nejlepší.
4. Moc se mi líbilo bruslení a taky ty kánoe, různé dobrodružné výlety a všechno to bylo s vámi super, také zase noc s Andersenem, která byla také dost dobrá a dopravní hřiště, na kterém ses nenudil.

Sára Bučková

Den domácích mazlíčků. Škola v přírodě v Prostřední Bečvě, chodili jsme na procházky. Na škole v přírodě jsme opékali špekáčky ve čtvrtek v Koryčanech.

Ondřej Panáček

Milá paní učitelko,

jste nejlepší učitelka na světě. Jsem ráda za to, že jste nás měla. Jste šikovná. Děkuji, že jste nás učila všechny ty roky. Naučila jste nás nové věci.

Pozdravuje 4. A

Sofie Machálková

Milá paní učitelko,

něco smutně končí, ale něco lepší začíná. Do Vašich dalších roků Vám přeji hodně štěstí, zdraví, lásku a užívejte pohody. Já nikdy nezapomenu na dopravní hřiště, protože jsem dvakrát narazila do stromu a jednou do sloupu.

Na co vy nezapomenete?

S pozdravem se loučí 4. A.

Hana Gavendová

7.2. Vzkazy od béčka

Září

Na začátku 4. třídy jsme byli na dračí lodi a na kajaku, bylo to dobré, já jsem se na konci celá ponořila. Bylo to celkem teplé, pár lidí z toho kajaku spadlo, já jsem nespadla, ale zato jsem zatočila někam pryč, na té dračí lodi to bylo taky celkem dobré, ale na tom kajaku to bylo lepší a Anežka si pořezala nohu o kámen.

Červen 5. 6.

Byli jsme na dopravním hřišti, průkaz nedostal jen jeden člověk (holka), bylo to dobré, měla jsem 1 chybu.

Agáta Nevyjelová

Paní učitelko,
moc děkuji za Vaši snahu nás něco naučit. A taky moc děkuji za všechny výlety s Vámi. Třeba v Nové Vsi na kajacích, to bylo super. Nebo byla super škola v přírodě. Také jsem si hodně užila Noc s Andersenem. Na kajacích to bylo super, protože jsme se mohli povozit na kajaku, i na dračí lodi. Na školu v přírodě jsme jeli do Hipocentra v Koryčanech, bylo tam moc koní. A na Noci s Andersenem jsme spali ve škole.

Anežka Šilhavíková

Dopravní hřiště

Bylo super, moc jsem se toho naučil. Bavily mě ty semaforey a značky, byla škoda, že nejezdilo více lidí, že jsme byli po skupinkách. Potom jsme psali test číslo 3 a ten dopadl dobře. Pár dětí nedostalo průkazku, protože tam měly dost chyb. Hodně jsem si to užil.

Dominik Malina

Vím, že jsme byli občas hluchí, nepozorní a neplnili úkoly v hodinách tak, jak byste si to představovala. Stejně jsme se tomu nevyhnuli a museli cvičení udělat doma. Děkuji za možnost dál se zdokonalovat. Za celou třídu děkuji za hezké 4 roky. Přeji Vám poslušnou třídu.

Max Čechmánek

Když jsem nastoupila do 1. třídy, bála jsem se, že tu nebudu mít kamarády, ale rychle jsem se skamarádila. Co mě nejvíc bavilo, byly výlety, akce, Noci s Andersenem a nejvíce škola v přírodě. Třeba na škole v přírodě jsme byli v Koryčanech v Hipocentru. Bylo nás v pokoji 5. Nebo třeba noc s Andersenem. To jsme měli stezku odvahy a spali ve třídě. Moc jsem se toho naučila. Třeba číst a psát. Můj nejoblíbenější předmět je výtvarka. Nebo jak jsme měli ranní setkávání. To byla sranda.

Simona Brázdilová

8. Třída 5. B se loučí s 1. stupněm

Po prázdninách do šesté třídy a znamená to pro mě víc úkolů, učení a víc hodin. Snad budeme mít hodně učitele. Budou mi chybět někteří spolužáci. Doufám, že si v nové třídě najdu kámoše.

Tomáš Kollár

Příští roku už nebudu na 1. stupni. První stupeň mi bude chybět, protože ty zážitky, které jsem prožila se svými spolužáky, už budou minulostí. Všichni mi moc budou chybět. Bojím se trochu, jaké to bude na 2. stupni, ale zároveň se těším. Bohužel se musíme rozdělit a míchat se s ostatními pátými třídami. Já se nechci rozdělovat, já chci zůstat ve stejné třídě se stejnými spolužáky. Moje třída mi bude moc chybět. Také se bojím, že na druhém stupni nebudu moci najít třídu, ve které budu mít zrovna hodinu. Těším se na nové učitelé, zároveň se trochu bojím.

Klára Zálešáková

Loučím se s 1. stupněm, půjdu na 2. stupeň. Chtěla bych, aby se mnou byla Anička ve třídě, ještě bych chtěla, aby tam byly i ostatní holky ze třídy. Také chci, abych se tam skamarádila s dalšími dětmi. Těším se, koho tam potkám. Očekávám, že se začnu s někým bavit, že na sebe nebudeme zlí. Těším se do 6. třídy. Budeme si zvykat na nové kamarády a nové učitele.

Vanessa Kořínková

Pomalu vlastně rychle se blíží prázdniny a léto. To znamená, že se budeme muset rozloučit s 1. stupněm a seznámit se s 2. stupněm. Těším se tak na padesát procent, protože se budu muset rozloučit se spolužáky, s kterými jsem byla od 1. – 5. třídy. Těším se ještě na konec roku, budeme mít hodně výletů, takže si to musíme užít na maximum. Docela mě zajímá, jaké to bude na 2. stupni. Určitě budeme mít spoustu nových předmětů, jiné učitele a budeme se muset stěhovat na každý předmět do jiné třídy. Budeme rozděleni na dvě třídy, takže budeme mít i jiného třídního učitele. Podle mě to bude ze začátku těžké, najít si nové kamarády a najít si ke spolužákům cestu. Musím říct, že se do 6. třídy těším.

Anna Kočí

Bude to velká změna kolektivu, protože se budeme míchat. Já doufám, že nás holky dají nějak pospolu. Je mi to líto, že už nebudeme na 1. stupni, budou mi chybět i některé paní učitelky. V 6. třídě nám přibude nové předměty, budou se nám střídat učitelé na každý předmět. A budeme mít jiné dny, kdy budeme chodit na školní hřiště. Já tedy očekávám, že to bude dobré, ale trochu se bojím, jak nás rozdělí. Myslím, že budeme mít vlastní třídu pořád v 1. patře, ale na jiné předměty budeme chodit do jiných tříd. Očekávám, že učivo bude těžší než v 5. třídě. Myslím, že budeme mít spojený tělocvik se sedmačkami. Hodně mě zajímá, kdo bude náš třídní učitel, naše třídní učitelka.

Ema Vaculová

Celkem se na 2. stupeň těším. Těším se na to, že budu konečně na druhém stupni a že budeme mít skoro na každý předmět jiného učitele a že budu mít volitelný předmět. Ale vadí mi, že nám přibude hodin a že nevím, jakého budu mít učitele, a dost na nic je taky to, že budu ve třídě s jinými lidmi. Doufám, že budeme jezdit hodně na nějaké výlety. Nejlepší by bylo, kdyby ty výlety byly na více dní. A taky nechci mít příští rok FIE. A bylo by dobré, kdyby se kluci tolik neprali. Za mě bude 2. stupeň v pohodě.

Jiří Kadlčík

Celých 5 školních roků jsme byli celá třída na 1. stupni. Čeká nás rozdělení celé třídy. Skoro celé třídě je to líto, protože máme super kolektiv. Navzájem se podporujeme, pomáháme si. Čekám od 6. třídy, že se mi splní být aspoň s někým z naší třídy. Přibude nám nové učení, kolektiv, nová učitelka. Trošilinku se i těším na 6. třídu, protože bude vše nové a zkusíme si, jaké je to na 2. stupni. Bojím se, že nebudu s kamarádkami, možná potkám někoho jiného i nového, ale mít ve třídě někoho, koho znám, je lepší. Myslím si, že těchto 5 školních roků bylo krásných. Hlavně mi budou chybět kamarádi – kluci i holky. Na 2. stupni nás čekají úplně nové věci. Budeme se potkávat ve škole, na výletech. Doufám, že si 6. třídu užijeme a taky že si užijeme posledních pár týdnů společně jako 5. B.

Julie Taláková

Naše třída má dobrý kolektiv, i když se hádáme. Chtěla bych se nerozdělovat, ale to asi nejde, mám strach z nových učitelů i dětí. Myslím si, že budou v pohodě, ale nemusí to tak být. Pravda, budu se muset učit víc než teď. Vzpomínám na to, jak jsme stáli na hřišti s deváťáky jako prvňáci. Moc jsme se neznali, ale bavit jsme se začali. Teď v páté třídě se bavíme skvěle a budeme se loučit.

Emma Chrástková

V první třídě jsme se moc neznali,
ale bavit jsme se začali,

učili jsme se písmenka a číslice,
nebavilo nás to velice.
Ve druhé třídě násobení začalo,
a nikdy už neskončilo.
Pak třetí třída vyjmenovaná slova,
to tedy byla věda.
Pak jsme se to naučili,
ale potřebovali jsme velkou píli.
Čtvrtá třída hlavně íčka,
češtinu neumím od malička.
Pátá třída loučení,
na to nemám trefné rčení.

Emma Chrástková

9. Erasmus + návštěva ze Španělska

9.1. Lotyšsko

4. výjezd projektu ERASMUS se uskutečnil ve dnech 13. 5. – 19. 5. 2024 do Lotyšska – Jürmala – PUMPURU VIDUSSKOLA <http://pumpuri.lv/lv/>

Závěrečný výjezd projektu SUCCES FOR EVERY CHILD se uskutečnil v největším lázeňském městě Lotyšska – Jürmala. Do Lotyšska vyjelo 5 žáků z devátého ročníku a 4 učitelé naší školy. Děti se svými partnery v projektu navštívily mnoho zajímavých míst, měly možnost poznat systém lotyšského školství a společně s partnerskými školami jsme se zapojili do aktivit, které pro nás lotyšská škola připravila.

Žáci naší školy byli ubytováni v lotyšských hostitelských rodinách. Žáci tohoto výjezdu se svými hostiteli byli:

Lukáš Zálešák	- Artūrs Zilbers
Alžběta Grebeníčková	- Elīza Rušiņa
Justýna Milošová	- Alise Tomklane
Viktorie Kozáková	- Alise Tomklane
Michaela Jančová	- Aleksandra Kronberga

První den pobytu jsme strávili ve škole, kde jsme byli slavnostně uvítaní a také jsme měli možnost zhlédnout folklórní vystoupení žáků jürmalské školy. Po prohlídce školy, která má zhruba 900 žáků, si děti společně s partnerskými školami projektu zahrály teambuildingové aktivity a navštívily místní lesopark hned vedle školy. Druhý den nás čekal celodenní výlet do Rigy. V Rize jsme měli možnost vidět historické centrum, největší katedrálu v Pobaltí, krásné gotické domy a další říšské architektonické památky.

Další den jsme strávili v národním parku Kemeris, který je jednou z nejlepších přírodních rezervací Lotyšska. Hned na začátku parku jsme vylezli na věž a kochali se krásou tohoto parku, který je plný lagunových jezer a mokřadů.

Na závěr našeho pobytu jsme obdrželi certifikáty, dárky a slavnostně jsme rozkrojili projektový dort. Poslední den jsme byli pozváni na oslavu 90 let od založení školy. Součástí oslavy bylo velkolepé vystoupení absolventů i nynějších žáků. Měli jsme možnost se na této oslavě setkat s lotyšským prezidentem Edgarssem Rinkevičem.

Moc nás mrzí, že setkání tohoto projektu bylo poslední. Doufáme, že spolupráce se zapojenými školami bude i nadále trvat.

Kristýna Horáková

V pondělí 13. 5. jsme letěli do Lotyšska. Jako první jsme měli sraz u školy a odtud jsme pak jeli na letiště do Vídně a pak jsme letěli do Rigy. Jakmile jsme přiletěli a vzali si kufry, šli jsme za našimi hostitelskými rodinami, které na nás už čekaly. Já a Viky jsme byly u jedné rodiny. Po přivítání s naší rodinou jsme se s ostatními rozloučili a jeli jsme k nim domů. Naše rodina byla úžasná, se všemi jsme si tam rozuměli. S naší hostitelskou kamarádkou jsme každý večer chodily na pláž pozorovat západy slunce. Někdy jsme šly jenom my tři, někdy se k nám přidali i další Erasmáci. Společně jsme pak hráli volejbal nebo si povídali. Toto jsou moje nejoblíbenější vzpomínky z celého Erasmu. Samozřejmě jich mám víc jako např. program, který si pro nás připravili. Výlet do Rigy, výlet do parku Kemeru nebo taky náš sobotní výlet s naší hostitelskou rodinou do města Kuldiga. Celý týden jsem si náramně užila, ale nic bohužel netrvá věčně, a to platí i pro náš Erasmus. V neděli 19. 5. jsme se potkali se všemi na letišti a rozloučili jsme se. Loučení bylo ze všeho nejtěžší. Já i Viky jsme se s naší hostitelskou mamkou a holkou objímaly tak dlouho, jak jen to šlo. Pak už nás jenom čekala cesta domů a vzpomínání na tento nezapomenutelný týden.

Justýna Milošová

V Lotyšsku bylo krásně. Sice při odjezdu od školy mě zmáhaly obavy co tam, jak to bude fungovat atd... Ale moje obavy byly mylné. Moje hostitelská rodina mě přivítala velice mile. Musím říct, že nebyl ani problém s mojí angličtinou. Užili jsme si hodně zábavy jak s Artursem, tak se všemi Erasmáky. Ale nebavily mě ty školní aktivity. Byly by možná zábavné, kdyby pracovní list nebyl v lotyštině. Ale jinak to byl dobrý zážitek. Za týden mně z té angličtiny už hrabalo, ale v pohodě jsem se domluvil. Erasmus mně přinesl hodně zážitků a nové kamarády. A také při odletu starost, že nejsem ve váhovém limitu mého zavazadla. Děkuji za uspořádání tohoto zájezdu.

Lukáš Zálešák

9.2. Španělsko – návštěva dětí a učitelů ze španělské Valencie

Ve dnech 15. – 19. 4. 2024 naši školu navštívilo 12 žáků a 2 učitelé z partnerské školy ze Španělska. <https://www.dominicaspaterna.es/>

Setkání bylo zaměřeno na aktivity a práci se žáky, které jsou zaměřeny na ekologii.

Španělé čerpali z našich zkušeností, které chtějí realizovat na své škole. Navštívili také společně s žáky naší školy Kovožoo, Živou vodu na Modré, Rochuz, Velehrad a zkoumali faunu

a flóru v Kunovském lese. Loučení bylo pro všechny velmi emotivní a plné slz. I přesto máme velkou radost z nově navázaných přátelství a vydařené spolupráce.

Pár střípků od našich hostitelských rodin:

„V týdnu od 14. do 19. 4. 2024 jsme jako hostitelská rodina přivítali v rámci výměnného programu ERASMU Davida ze Španělska. Již dříve jsme na něj dostali kontakt a mohli tak prostřednictvím komunikačních platforem zjistit, co má rád k jídlu, co rád dělá, jaké rád hraje hry...zkrátka vše potřebné, aby se u nás mohl cítit jako doma (tedy popravdě španělštinu jsme za těch 14 dní nezvládli na úroveň roditelského mluvčího). Na jeho příjezd jsme se velmi těšili, nejvíce syn Bartoloměj, který byl jeho partnerským dítětem, a dokonce si k našemu velkému překvapení dokonale uklidil pokoj. To byl pro nás objevný moment – zvládne to. V neděli večer, kdy se Španělé trošičku zamotali v nástrahách systému výstupů a východů Českých drah, jsme si Davida odvezli z vlakového nádraží ve Starém Městě domů. Z výběru tradičních českých jídel jako moravský vrabec nebo španělský ptáček byl k první společné večeři řízek s bramborovým salátem jasná volba. Záhy se začaly rozplývat obavy o to, aby chlapci u nás chutnalo. Přidal si ještě 2 řízky. Kluci rychle našli společnou řeč a jeli v dokonalé symbióze na stejné vlně. Ač jsme měli pro Davida přichystaný samostatný pokoj pro jeho pohodlí a soukromí, druhý večer už byli sestěhovaní k sobě. Každé ráno po snídani všichni vyráželi směr škola, kde na ně čekal lákavý program. Navštívili Kovofoo s užitným uměním z kovového odpadu, naučili se tradiční starodávnou výrobu chleba ve skanzenu Rochus, na Modré prošli Pratuří stezkou a měli možnost zhlédnout Živou vodu a její živočichy, o naší historii se dozvěděli v kolébce Slovanů na Velehradě, zúčastnili se programu s ekologickou tematikou v Kunovském lese. Zkrátka v duchu našeho učitele národů Komenského trávili týden školy hrou. I když byli z programu a nočního sdělování zážitků dne unaveni, kývli na všechny odpolední aktivity. Tak jsme s Davidem vyrazili do přírody, abychom mu zprostředkovali kulturu opékání špekáčků – od sofistikované nařezání špekáčku až po jeho opečení a konzumaci. V dalších dnech se spolu s ostatními kamarády ze Španělska i Česka seznámil s městem, zablbluli si v aquaparku, zahráli si bowling a přecpali si břicha v KFC aj. Pátek, den loučení, se samozřejmě neobešel bez slziček. Děti toho za ten týden zvládly opravdu hodně. Tomu odpovídal i následně prospaný víkend jak v české, tak ve španělské krajině.

Každý z nás se později v dospělosti alespoň jednou setkal s otázkou: „Na co ze školy nejraději vzpomínáš?“ Již teď si trousem tipnout, co odpoví moje děti. Já v tom mám jasno: vždycky budu vzpomínat na týden ERASMU a myslet na to, co dělají mé týdenní děti po Evropě, stejně tak, jako když si nyní večer pochutnáváme na dárku od Davidovy rodiny – tradičních španělských šunkách a vyprávíme si zážitky s ním.

Velký dík patří všem učitelům, díky jejichž nadšení a energii jsme mohli prožít krásné a nezapomenutelné zážitky.

Magdaléna Postavová

"Po informaci, že se hledají hostitelské rodiny pro holky ze Španělska, nám přistál doma lístek s dotazem, jestli bychom se slečny ze Španělska na týden neujali. A stejně jako Viki jsme ani my neváhali. Jednu bezvadnou zkušenost už jsme s výměnným pobytem měli, takže jsme zase jednou pořádně uklidili pokojíky, nakoupili o trochu víc do ledničky a těšili se na Albu z Valencie. Týden měly holky pestrý – přes den byly hodně venku. Ve škole a odpoledne spolu trávili většinou po skupinkách společně (ve městě a pak u někoho doma :-)). Na závěr týdne si některé dámy ještě stihly "zašopovat" ve Zlíně a pak už je čekalo uplakané loučení (jako vždycky – jsou to miláčci) a dlouhá cesta domů. Je skvělé, že je naše škola součástí Erasmus projektu, a je skvělé, že máme pedagogy, kteří takto dětem a projektu věnují svůj čas a energii. Díky za to. Je to velká zkušenost pro všechny zúčastněné. Mně například udělala radost odpověď slečny, která bydlí ve městě s miliónem obyvatel na otázku, jak se jí líbí naše malé Uherské Hradiště. Prý tady máme moc krásné prostředí a krajinu...

Veronika Zámečníková

Ubytování studentky ze Španělska pro naši rodinu představovalo skutečný zážitek! Těšili jsme se na příjezd Sashi a plánovali jsme společné poznávání Slováků. Nicméně realita byla trochu jiná – náročný školní program, který zahrnul všechny krásy a zajímavosti okresu, už nebylo třeba doplňovat, a nepříznivé chladné počasí vyžadovalo odpoledne spíše pobyt pod střechou. Unavené a zmrzlé holky po školním programu proto uvítaly odpolední party u nás doma, kde se skvěle bavily a několik hodin si čile povídaly. Překážkou nebylo ani to, že nebydlíme v UH a dojíždění autobusem. Velmi pestrá skupina šťebetajících 10 holek budila u nás na vesnici značný rozruch. Měli jsme tak možnost poznat téměř polovinu zájezdu. Společný čas utekl velmi rychle a loučení bylo plné emocí.

Obdivovali jsme, jak se holky, i přestože jsou v 6. třídě, chopily role hostitelek a bez obav komunikovaly, byly schopné si vymyslet program a zabavit se bez asistence rodičů. Závěrem jsme se shodli s ostatními rodiči, že ubytování cizího studenta doma je skvělý způsob, jak motivovat teenagery k úklidu jejich pokojíčku! :) Děkujeme za tuto zkušenost.

Zuzana Kudělková

„Moc děkujeme za možnost zúčastnit se takové akce. Bylo to skvělé!“

Elvira Yurchenko

10. Zprávy ze žákovského parlamentu

10.1. Žákovský parlament 1. stupně

10.1.1. Jak vidím naši školu – vyjádření pocitů, myšlenek kresbou

V posledních dvou schůzkách žákovského parlamentu jsme se rozhodli, že přeneseme naše myšlenky a pocity do kreseb. Jako první jsme na velkou plachtu namalovali, co nás napadne, když se řekne škola. Každý maloval úplně něco jiného, ale byli jsme překvapeni z výsledku, že vlastně vše na sebe krásně navazuje. Další setkání jsme si zahráli „Tichou poštou kresbou“, při které jsme si pustili naše oblíbené písničky. Nakonec jsme zhodnotili, že z toho vyšly obrázky zobrazující školu jako místo plné radosti, přátelství, srandy a spolupráce.

Kristýna Horáková

10.1.2. Kdybych byl panem ředitelem, tak bych...

Na dnešní schůzce jsme se vcítili do role pana ředitele a zapojili svoji představivost. V „Talk bublině“ jsme dokončili větu – KDYBYCH BYL PANEM ŘEDITELEM, TAK BYCH... a vzešly z toho tyto zajímavé nápady:

- zařídil malé školní zoo, zástupci ŽP by se o zvířata starali
- zařídil, ať má každá třída školního maskota nebo zvířátko
- navštěvoval všechny třídy, ať vím, co se tam děje
- nabídl kroužek archeologie
- nabídl více zajímavých kroužků
- zařídil, ať máme 4 hodiny tělocviku
- zařídil, ať máme místo čtyř hodin jazyka českého jiný předmět
- koupil školní autobus
- zavedl počítačové hry jako volitelný předmět
- zavedl delší hlavní přestávku
- zařídil, aby jednou v roce každá třída vymyslela divadelní představení
- zavedl divadelní kroužek
- zavedl více možností jídla na oběd (alespoň polévek)
- každý pátek povolil mobily
- rozšířil nabídku vyučovacích předmětů

Na závěr jsme návrhy zhodnotili a bavili se o tom, zda některé z těchto nápadů můžeme jako žákovský parlament ovlivnit, a jestli se jimi chceme dále zabývat, například nějakým projektem. Vše jsme si sepsali a máme v plánu s panem ředitelem prodiskutovat.

Kristýna Horáková

10.1.3. Škola spokojených dětí

Na schůzce žákovského parlamentu jsme si dali za cíl zmapovat 4 témata očima dětí. Připravili jsme si 4 flipchartové papíry a nadepsali jsme je názvy zvolených témat: vztahy ve třídách mezi žáky, vztahy s učiteli, proběhlé akce ve škole a akce do konce školního roku. Každý dostal lepicí lístečky, na které napsal, co je pro něj ve výše uvedených oblastech důležité a mělo by fungovat, aby se ve škole cítil dobře a chodil tam rád. Popsané lístečky žáci nalepili na připravené flipchartové papíry.

Společně jsme si prošli každou oblast a následně o nich diskutovali. Nakonec si každý vybral jeden požadavek či názor a řekl, čím by on konkrétně mohl být v dané věci nápomocen.

Kristýna Horáková

10.1.4. Nocování ve škole

S žákovským parlamentem jsme se rozhodli, že si společně uspořádáme nocování ve škole, abychom mohli zhodnotit naši práci a pobavit se o tom, co nás čeká v příštím školním roce. Také jsme začali pracovat na překvapení pro naše deváťáky, zahráli si teambuildingové hry a po večeři jsme ve škole uspořádali noční hru. Noc proběhla hladce a po společné snídani jsme se rozešli do svých tříd.

Kristýna Horáková

11. Aktivita v montessori

11.1. Den Země – MB – básničky na zadaná slova: vlak, mokřad, Země

Vláčkem jsme jeli,
mokřad jsme viděli.
Zeměkouli jsme celou viděli.

Lilly Formanová, Viktorie Kotásková – MB 1. ročník

Vlakem jedeme do dále,
čumíme na mokřady,
projedeme celou zem,

pěkně za svým ocasem.

Tadeáš Roubalík, Antonín Vičánek, Adam Flašar – MB 3. ročník

Jedem, vlakem, do, Prahy, na, ty,
krásné, mokřady,
v mokřadech, se, topíme,
už, se, k Zemi, blížíme.

Vilém Hladík MB 3. ročník, Jan Fornůsek MB 3. ročník, Mikuláš Frantík MB 1. ročník

Jeli jsme rychle vlakem do mokřad,
dnes na Den Země.
A měli jsme hlad.

Tobiáš Kudělka, Hynek Achilles, Jakub Bukvic – MB 3. ročník

Včera jsme jeli vlakem,
objeli jsme Zemi.
Byli jsme hodně rychlí.
Potkali jsme mokřady,
jeli jsme Českými dráhami.

Jakub Frantík MB 3. ročník, Radim Hladík MB 1. ročník, Matyáš Forman MB 3. ročník

11.2. Exkurze s Hratesem – 22. 5. 2024

(Vysvětlivka: HRATES je firma, která se stará o všechno ve městě Uherské Hradiště. My jsme šli na exkurzi po technických zařízeních města).

Ráno jsme se sešli u školy. Potom jsme šli k pekárně Rohlík a tam jsme se potkali s Táďovým tátou, který pracuje v Hratesu. A šli jsme do ulice Prokopa Holého a ten pán řekl: „Budiž světlo!“ A pomocí tabletu rozsvítil celou čtvrť. Potom jsme šli k vlakovému nádraží. Odtud nám ukázal, jak fungují závory a s kolegou rozebírají parkovací systém. A dal nám vybrat parkovací karty. A šli jsme do podjezdu. A tam jsme viděli odčerpávací systém na vodu. Potom jsme šli na Masarykovo náměstí a tam někteří odvážlivci vlezli pod kašnu. Pak jsme šli k Bille a tam nám pán ukázal ovládání semaforů. A pak jsme šli k pítku na Zelném trhu, které mělo design dvou lvů. Tam jsme to zas rozebrali, abychom viděli dovnitř. Pak jsme si tam hráli a stříkali se.

Jakub Frantík, Jan Fornůsek – MB 3. ročník

11.3. Výlet do kovářské dílny – 12. 4. 2024

Vyšli jsme v 8:00 od školy. Šli jsme 3 a půl kilometru. Když jsme přišli ke kováři, rozdělili jsme se na 3 skupiny – prváci, druháci, třetáci. Za prváky byla vyrobená podkova, za druháky byla vyrobená vařečka, za třetáky byl vyrobený hřebík. Pan kovář tam měl Kingkongovo kladivo, které si vyráběl sám. Říkal, že se dá ukovat všechno. Výheň může dosáhnout 1300 stupňů Celsia. A mohli jsme si zkusit bouchat kladivem do rozžhaveného železa. A měl tam buchar. A moc se nám tam líbilo.

Tobiáš Kudělka, Hynek Achilles – MB 3. ročník

11.4. U kováře

Měl dva psy a jmenovali se Písek a Michala. Dali jsme mu tři birelly za návštěvu. Ukoval nám 3 předměty: podkovu, kytičku, hřebík. Jeho kamarád se jmenuje buchar, to je starý kovářský stroj. Jeho největší výtvar bylo srdce zvonu. A jeho nejmenší byly šperky, prstýnky a náušnice. A mohli jsme si udělat srdce. Bylo to ve Starém Městě, šli jsme tam 5 kilometrů dohromady, tam a zpátky. A nejlepší nakonec – byl tam záchod, který neměl dveře a nefungovalo mu tralalalala spláchnutí.

Martina Uvírová, Amálie Večerková, Simona Staněk – MB 2. ročník

11.5. Exkurze do Městského divadla Zlín

Ráno v 7:40 jsme vyrazili na autobus. Jeli jsme do Zlína do divadla. V divadle nás přivítal pan dramaturg a Hynkova mamka. Ukázali nám návrhy kostýmů. Potom jsme šli do prázdného sálu a ještě předtím jsme viděli všechny možné rekvizity. Šli jsme i do maskérny, tam se spolužák málem udusil v masce Šmoulínky. Šli jsme i do dílny, kde se vyrábí kulisy. Měli odtud veliký výtah na kulisy. Výtah vedl z patra, kde se vyrábí kulisy, do patra, kde se barví. Šli jsme do kosmetického salonu i do studia Z, kde se cvičilo představení. Byla tam jídelna, kde se taky HRÁLO.

Vilém Hladík, Jakub Frantík – MB 3. ročník

11.6. Voňavý výlet MC

V úterý 28. května jsme vyjeli na výlet do bylinkového království Sonnentor v Čejkovicích, kde nás čekala nejenom Raráškova exkurze o bylinkách, ekologickém pěstování, výrobě čajů a koření.

Adinka, MC1

Bylo to tam super. A krásně to tam vonělo. Byla tam super síť. Všichni si to užili, a i já jsem si to tam strašně moc užila. Mohli jsme si koupit zmrzlinu a cokoliv jiného. Na začátku, když jsme měli rozchod, šli jsme hned do obchodu. A taky se tam nic nesladí a byl tam krásný výhled z věže.

Ondra N., MC2

Moc se mi to líbilo. Krásně to tam vonělo. A byl to nejlepší výlet.

Matouš, MC2

Byla tam zábava a sem tam to tam smrdělo i vonělo. A na věži se dá zažít i malý adrenalin.

Martin, MC2

Byli jsme v Čejkovicích. Koupil jsem si 3 čaje: Dobrá nálada, Zelený čaj štěstí, Mít přátele.

Elizabeth, MC3

Mně se to tam líbilo a vonělo to tam.

11.7. Výlet do Sonnentoru

V úterý 25. 5. jsme společně s MC jeli na výlet do Sonnentoru, který se nachází v Čejkovicích. Jeli jsme zhruba hodinu.

Na místě jsme krátce posvačili a pak nás čekal výukový program.

Viděli jsme loutkové divadlo, vyrobili si svůj sypaný čaj a byli jsme na prohlídce ve výrobě.

Podívali jsme se na výrobu čaje a pak jsme měli volno.

Byli jsme na vyhlídce, odkud šly vidět celé Čejkovice.

Nejlepší na výletě byla obří houpací síť.

A pak už jsme jeli zpátky do školy.

Michal Smetka, Ema Trnková – třída MD

12. Šití na šicím stroji

V kroužku Tvořivá dílna se děvčata učí šít i na šicím stroji. Letos se jim povedlo ušít si peněženku s dírkou pro knoflík. Vše zvládly na šicím stroji. Poté se naučily si knoflík přišít. Pak už stačilo peněženku jen naplnit mincemi a vyrazit... třeba do školního bufetu.

Zvládly také pro pana učitele Valentu ušít pytlíčky, které využije na uschování svých drobných dřevěných komponentů, které vyrábí zase on.

Těším se na tvoření zase v příštím školním roce a přeji děvčatům mnoho zajímavých a tvořivých projektů v háčkování, vyšívání a šití v ruce i na šicím stroji.

Markéta Janíková

13. Adaptační pobyty

13.1. Druháci

Třídy 2. A a 2. B si v týdnu od 3. 6. do 7. 6. užívaly adaptační pobyt v Hipocentru v Koryčanech. Průvodkyní byla paní Lída, která si pro děti připravila program spojený s přírodou. V pěti týmech děti poznávaly byliny, stromy, živočichy, stavěly příbytky pro zvířátka. Součástí programu bylo i představení jednotlivých koní, jejich popis, péče o ně. Někteří si vyzkoušeli hřebelcování koně a čištění kopyt, viděli jsme, jak kůň plní pokyny jezdce, aniž by je slyšel, každý si zkusil, jak se sedí v sedle vysoko na koňském hřbetu. Viděli jsme

krásná hříbátka, ale také jsme slyšeli smutný příběh, jak byl zmrzačen dostihový kůň. Netušili jsme, že někteří koně vlastně utíkají před bolestí, kterou jim úmyslně působí jezdec, aby vyhrál.

Z oblasti westernu měl úkoly a otázky pro děti připravené Fred, zkušený chovatel koní a odborník na westernové ježdění, ale také zručný výrobce kožených předmětů. Děti tak za umění roztočit laso, za správné odpovědi či dovednosti, dostávaly ručně vyrobenou koženou klíčenku nebo náramek. Jeden si i každý sám vyrobil. Také každý vyzdobil své bílé tričko a nechal si je od kamarádů podepsat.

Ve čtvrtek v podvečer navštívila děti paní vychovatelka Lucka a přivezla jim točenou zmrzlinu. Jako by s jejím nápadem chtěla obloha soutěžit, ve stejnou dobu Koryčany navštívila menší supercela s přivalovým deštěm a kroupami velkými jako článek prstu. Děti měly radost z paní vychovatelky, zmrzliny i z toho bílého nadělení a proudů vody.

Páteční odjezd doprovázelo už sluníčko až do Uherského Hradiště, do náručí čekajících rodičů.

Lenka Koželuhová

13.2. Třetáci

V pondělí 13. května vyrazily společně třídy 3. A + 3. B na adaptační pobyt na Mikulčin vrch.

Po celý týden nám přálo počasí, tudíž jsme si užili krásy okolní přírody. Nechyběl ani pestrý program plný dobrodružství, her, tance a různých volnočasových aktivit, který jsme zakončili společným táborákem.

Jana Taláková

14. Den dětí – běh Kunovským lesem

Dne 31. 5. se uskutečnil Den dětí. Žáci 5. – 9. ročníku měli nachystaný program v Kunovském lese. Organizátoři nachystali běh, který měl trasu právě v Kunovském lese, běželi jsme 3,5 kilometru. První stanoviště spočívalo v tom, že jsme nejlehčího člena našeho dívčího družstva musely nést na lehátku určenou trasou. Na druhém stanovišti jsme měly přichystané tenisové balonky na provázku, na získání bodu se musel balonek zaseknout o tyč a zůstat tam. Na třetím stanovišti na nás čekaly vzduchovky, měly jsme trefit papírek, který byl připevněn kolíkem. Další na řadě tu je 4. stanoviště, tam nám to nejvíc šlo, bylo to totiž házení šípkami, nasbíraly jsme 81 bodů. 5. stanoviště bylo házení kroužků na tyč, tam jsme moc nezavály, ale co už se dalo dělat. Potom jsme běžely delší chvíli a uviděly jsme další stanoviště, které spočívalo v tom, že jsme musely přejít přes provaz, aniž bychom spadly, bohužel tohle jsme úplně pokazily hned na začátku. A potom na nás čekalo poslední stanoviště, mezitím, než jsme doběhly na další stanoviště, tak jsme jeden tým předběhly. No a teď už jdeme na to, o co se tam jednalo. Každý z nás dostal 3 dřevěné destičky, s kterými musel projít určitou trasu, a nemohl spadnout z nich. Potom už skoro na konci na nás čekala paní učitelka Grebeníčková, která nám pogratalovala, že jsme to zvládly. Abychom se dostaly na konec, musely jsme ještě projít pavučinou. To bylo lehké, ale mělo to háček, háček byl v tom, že jeden člen naší skupiny musel projít vrchem. To jsme samozřejmě zvládly a potom už jsme utíkaly na definitivní konec, kde jsme odevzdaly lístky s body. Potom jsme vypily několik litrů vody a odpoledne jsme šli už všichni společně na oběd a potom domů.

Veronika Podešvová, 6. A

15. Atletické závody

V pátek 3. 5. se dvě družstva naší školy zúčastnila okresní soutěže O pohár rozhlasu s Českou spořitelnou. Družstva mladších žákyň a starších žáků se zúčastnila několika disciplín: běh na 60 m, skok daleký, skok vysoký, hod kriketovým míčkem, vrh koulí, běh na 1500 m a 600 m a štafety 4 x 60 m. Nejlepším výkonem nás všechny překvapil žák 9. třídy Denys Kovach, který vrhl koulí 12,11 m, a umístil se tak na 1. místě tabulky.

I když nám přšelo, neodradilo nás to podat nejlepší výkony. Společně jsme si tento den užili.

Kristýna Danielová

16. Den Země

Dne 2. 5. 2024 se všechny třídy sedmého ročníku zúčastnily terénního výukového dne, jehož tématem byly ŠTĚRKOPÍSKY v Ostrožské Nové Vsi. Tento den také souvisel s celosvětovým Dnem Země.

Sraz jsme měli na vlakovém nádraží, kde jsme si zakoupili jízdenky, a jelo se. Počasí bylo ideální, slunce svítilo a nebyla ani moc velká zima, ani moc velké teplo. Prostě vše tak akorát. Celkem nás na naší trase čekalo sedm stanovišť. Na prvním jsme se dozvěděli, že ve štěrkových nánosech u Ostrožské Nové Vsi bylo určeno na 35 nerostů, mezi nimi i zlato a tzv. révait, který byl pojmenován podle svého objevitele Revaye.

Pak jsme pokračovali kolem okraje Kunovské tabule nazývané Čtverec a zjistili jsme, že rozsáhlé vodní plochy zde vznikaly od roku 1955. Při procházce jsme mohli slyšet zvuky ptáků – např. kormorána velkého, husy velké a moudivláčka lužního. V naší blízkosti si své hnízdiště také hlídala labuť.

Štěrkopísky jsou významným zdrojem vody pro celou oblast Uherskohradištska. Jsou zásobárnou vody pro skoro 80 000 lidí, a proto je vedené jako ochranné pásmo vodního zdroje, pro které platí přísná omezení kvůli riziku znečištění.

Štěrkopísky jsou také rájem rybářů, kterých jsme při svém putování potkali celkem dost. Z ryb zde žijí kapři, sumci, štiky, úhoři i candáti. Při svém putování jsme také prošli poloostrov, na kterém jsou postaveny chatky. Uprostřed poloostrova je také voda.

Ke svému putování jsme měli přichystány také pracovní listy s mapkami a různými úkoly. Tyto pracovní listy jsme si však nechali do pondělní třídnické hodiny, kdy si promítneme fotky a projdeme si ještě jednou všechna stanoviště.

Naše asi desetikilometrová naučná stezka končila na Slováckém dvoře, kde jsme se občerstvili, dali si zmrzlinu a jeli domů.

Den Země se nám vydařil.

7. ABC

17. MS v hokeji Ostrava 16. 5. 2024

Dne 16. 5. 2024 se 30 dětí, 2 paní učitelky a paní vedoucí školní jídelny z naší školy zúčastnily Mistrovství světa v ledním hokeji v Ostravě. Jeli jsme se podívat na zápas mezi Kazachstánem a Švédskem.

Od školy jsme vyjžděli ve 12:00. Cestou do Ostravy jsme zastavili na odpočívadle Vražné.

Autobus nás vysadil asi 10 -15 minut od stadionu. Cestu na stadion jsme vzali jako příjemnou procházku před zápasem. Zápas mezi Kazachstánem a Švédskem byl vyrovnaný, oba dva týmy měly spoustu šancí. Zápas nakonec skončil 3:1 pro Švédsko.

Cesta domů probíhala v klidu s jednou přestávkou v Klimkovicích. Do Uherského Hradiště jsme přijeli kolem 21:15.

Výlet se mi moc líbil.

Marek Malovaný, 7. B

18. Slohové práce

18.1. Pampeliška – fiktivní životopis

Loni na jaře jsem si jako malé chmýříčko poletovala nad krásnou loukou. Zalíbilo se mi jedno místečko, kde jsem se na dlouhou zimu uložila ke spánku. Byla to krutá a mrazivá zima, ale zachumlala jsem se pořádně do hlíny, která mě hřála. Zvládla jsem to, přečkala jsem ji. A bylo zase jaro.

Začalo mi být celkem teplo a sluníčko hezky hřálo. Tak jsem vykoukla ven. Bylo tak hezky, že se mi nechtělo ani zalézat zpátky. Sluníčko se na mě krásně usmívalo a po chvíli se pustilo se mnou do řeči. Povídaly jsme si dlouho. Dny utíkaly jako voda. Ale jeden den, jak jsme si se sluníčkem hezky povídaly, tak jsem uviděla černý mrak. Rychle jsem se schovala a najednou začalo pořádně pršet. Ale kupodivu to bylo celkem osvěžující po těch teplých dnech, kdy jsem se vyhřívala na sluníčku. Pršelo tak dlouho, že se mi podařilo usnout. Ráno mě vzbudily teplé ranní paprsky. Bylo opravdu krásně. Ptáci zpívali, větříček příjemně foukal a všude kolem mě bylo slyšet bzučení včeliček. Za těch pár dní jsem opravdu vyrostla. Vypadám jako malé sluníčko. Odpoledne jsem na louce uslyšela zpívání. Byla to malá holčička, která si vyšla na procházku. Najednou se zastavila přímo vedle mě. „Jé, ty jsi ale krásná,“ řekla si holčička. Udělám si věneček z pampelišek. Utrhla si mě a přivoněla si. Rozešla se nasbírat moje sestřičky a bratříčky. Bylo nás hodně. Holčička si sedla k potůčku, položila si nás vedle sebe a začala plést. Za chvíli měla věneček upletený. Rychle běžela za maminkou. „Mami, mami, hele, co jsem upletla.“ „To je nádherné,“ řekla maminka. A tak jsem malé holčičce zpřijemnila den.

Eliška Gazárková, 9. B

18.2. Plyšák Myška – fiktivní životopis

Tma. Jen černočerná tma. To bylo to první, co jsem viděla. Ležela jsem vzadu v regále. Okolo mě leželi mí bratři a sestry. Všichni plyšáci byli větší než já. Každý den si jednoho z nás něco vzalo a on se už neukázal. Dny plynuly a já s mým bratrem jsme zůstali sami. Jednou i bráška odešel. Byla jsem sama. Dlouho si mě nikdo nevšímal, ale pořád jsem doufala.

Konečně do obchodu zavítalo hned několik dětí. Chodily okolo mě, ale nikdo si mě nevšímal. Ve chvíli, když jsem už začala ztrácet naději, ke mně přišel pár starších lidí. Dívali se

na mě a učinili rozhodnutí, které mi změnilo život. Vzali si mě domů. Byla jsem šťastná. Ale radost mě přešla ve chvíli, kdy mě strčili do papírové tašky. Byla tma. Bála jsem se. Myslela jsem, že už nikdy neuvidím světlo, když najednou... Taška se otevřela. Viděla jsem malinkatou hlavičku s velkým úsměvem. Byla to holčička s velkýma modrýma očičkama. Usmívala se na mě, a tak jsem se taky usmála. Než jsem se nadála, byla jsem venku. Holčička se jmenovala Klárka. A mně neřekla jinak než Myška.

Každý den si se mnou hrála. Byla to velká zábava. V průběhu času jsem pochopila, co je mým posláním. Když se bála, tiskla mě k sobě, nebo třeba když si neměla s kým povídat, tak jsem ji poslouchala. Byla jsem tu pro ni. Procestovala jsem celý svět, protože mě brala všude.

Kamkoliv šla Klárka, tam jsem šla i já. Ale nic netrvá věčně. Klárka rostla a já stárla. Po nějaké době už se mnou přestala usínat v ruce, už jezdila beze mě. Byla jsem vystavená v rohu postele, aby mě viděla vždy, když se jí zasteskne.

Když už se osamostatnila, dala mi poslední pusu a uložila do tašky, ve které mě dostala. Uvnitř jsem na hodně dlouho. Probrala jsem se, až když jsem vypadla z tašky ven. „Klárko, kde jsi?“ ptala jsem se. Asi po pěti minutách mě zvedla malá holčička, byla Klárce dost podobná, ale nebyla to ona. Malá dívka mě vzala dolů. Někomu mě podala. Počkat, ty ruce znám, ten obličej. Klárka, je to ona. Dívala se na mě a usmívala se jako první den, kdy jsme se potkaly.

„Anežko, dávej na ni pozor. Bývala to moje oblíbená hračka. Moje Myška.“ Z jejího hlasu byla slyšet radost. Podala mě Anežce a můj příběh se opakoval.

Klára Hanáčková, 9. B

Tiráž

Redakce: Veronika Podešvová (6. A), Sofie Sitníková (6. B), Marek Malovaný (7. B), Ester Bernatíková (8. A), Barbora Bílová (8. A), Ellie Maria Milani (8. A), Michaela Ludmila Kročová (8. C), Terezie Koželuhová (9. A), Tereza Omelková (9. A)

Ilustrace: 1. stupeň

Časopis pro tisk připravili: Mgr. Alena Navrátilová a Ing. Petr Hrabina